

Наоблѣкъ са *м. св. возвр.* понадѣваю на себя много одеждъ: Наоблѣкътъ ся смѣшно, пачернятъ си образетѣ. *Ч. 34.*

Наокачъ *м. св.* **Наокачвамъ** *м. дл.* навѣшаю, навѣшиваю: А що да рѣчемъ за въздуха у станти на нашиѣ селяны, които зимѣ наокачать по пещьтъ мокреты си царвулы и навуца да съхнѣтъ? *Л. Д. 1870 р. 191.* А колко майки наокачватъ своите дѣца съ различни доволно смѣшни джунджурки само за това за да имъ са прорѣжатъ забите, да ги не боли гърлото — *З. 87.*

Наоколѣ нар. окрестъ, кругомъ: На далече сѣ разнесе екъ по сичкитѣ поли и ниви наоколѣ. *Тб. 79.*

Наоколенъ пр. окрестный: Другія ще му покаже някое отъ наоколенитѣ села. *Ч. 123.*

Наоколо нар. кругомъ, вокругъ: И да ѝ направишъ краищникъ наоколо, една дланъ на ширъ, и да направишъ на краищникътъ ѝ златъ вѣнecъ наоколо. *Библия р. 69.*

Наопаки Наопако Наопахъ Наопетъ Ц. нар. на изнанку напотивъ, превратно, назадъ: И ми носитъ седло наопако. *Пс. 11—12.* Нъ наопаки, той освѣтъ на неговый запаятъ не обръща погледъ на ничто друго. *Л. Д. 1869 р. 172.* Желѣзны патища съвсѣмъ наопаки щѣтъ измѣнятъ нашиѣ работи и нашия поминѣкъ. *ib. р. 182.* Не приятелю, и това бѣше наопахъ разбрано! *ib. 1875 р. 132.* А нема азъ и самъ не вида, че у насъ върви сичко наопаки? *З. 99.* Му вързале бѣли рѣце—на опаку. *М. 209.* Кралицѣ ѣ не добро паднало, Изваила едно фрушко ноже, Измахнала назадъ наопаку, **Ѫ** удрила мегю двесте очи. *ib. 197.*

Наортачъ са *м. св.* войду въ сотоварищество: Львъ, матаре и лиснца ся сдружили (наортачили) и излѣзли на ловъ. *Сб. 79.* Прилѣпнѣтъ, шинката и юрдечката ся наортачили да търгуватъ. *Сб. 80.* (*см. въортачъ са, сдружъ са.*)

Наоръ *м. св.* наорю, напашу: Пумага Богъ ти Диму ле! Я ури, Димо, я ури, Наури черни угари И насѣй бяла пшеница. *Бончезъ. Н. П. 29.*

Наоръжъ *м. св.* вооружу: Бурбаки дръпна войската си въ Камбре за да я допѣлни и наоружи. *Л. Д. 1872 р. 175.*

Наоострѣ *м. св.* наточу: Кѣту си наоострѣтъ лемешъ и чирясло, орѣтъ изъ първо една дланъ плитко, само да изсѣкѣтъ корени. *Пк. 51.* Цѣрни очи сакатъ калакѣя, Да наостритъ сабя вересѣя. *М. 154.*

На отдвора нар. на дворъ, наружу: Най сетнѣ излѣзе изъ пещерата си на отдвора. *Р. А. 81.*

Наотзѣди нар. наконецъ: Отъ Арапинъ цѣрни кѣрви течѣтъ; А Секула бѣла пѣна пуцатъ; Наотзѣди дете ке загинѣтъ. *М. 145.*